

บทที่ 4

ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้อนุสัญญาโออีซีดีเพื่อกำจัดการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐ ต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ ค.ศ.1997

อนุสัญญาโออีซีดีเพื่อกำจัดการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ ค.ศ.1997 เป็นสนธิสัญญาระดับเดียวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปราบปรามการให้สินบนในธุรกิจระหว่างประเทศ เมื่ออนุสัญญาระดับนี้ได้บังคับใช้แล้ว ได้ส่งผลให้การให้สินบนในธุรกิจระหว่างประเทศ ลดลง แต่ก็ยังมีได้หมดไป โดยนักลงทุนได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้สินบนเพื่อให้อยู่นอกขอบเขต การบังคับใช้ของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้และอาศัยข้อยกเว้นของอนุสัญญาในการกระทำความผิด โดยสามารถแยกปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้อนุสัญญา ซึ่งก่อให้เกิดช่องทางในการกระทำความผิดได้ ดังต่อไปนี้

- ปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาในกรณีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติผ่านตัวกลาง อันเกิดจากบทบัญญัติของอนุสัญญา
- ปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาในกรณีการให้สินบนแก่พรรคการเมืองต่างชาติ เจ้าหน้าที่พรรคการเมืองต่างชาติและนักการเมือง อันเกิดจากบทบัญญัติของอนุสัญญา
- ปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาในกรณีการจ่ายเงินจำนวนน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐ อันเป็นข้อยกเว้นของอนุสัญญา

4.1 ประเด็นปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาที่เกิดจากการนำบทบัญญัติของอนุสัญญาไปบังคับใช้

บทบัญญัติของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้บางส่วนได้ก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในด้านการนำไปปรับใช้ ซึ่งส่งผลต่อขอบเขตการบังคับใช้อนุสัญญาในเรื่องความผิดเกี่ยวกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี สาเหตุมาจากในปัจจุบันการทำธุรกิจระหว่างประเทศมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้การให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติสามารถทำได้โดยวิธีการที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ในขณะที่บทบัญญัติตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้กล่าวไว้เพียงอย่างกว้าง จึงทำให้รัฐภาคีบังคับใช้อนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ในขอบเขตที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดช่องทางในการกระทำความผิด ซึ่งสามารถแยกพิจารณาปัญหาการบังคับใช้อันเกิดจากบทบัญญัติของอนุสัญญาได้เป็น 2 เรื่อง ดังนี้

- การให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติผ่านตัวกลาง
- การให้สินบนแก่พรรคการเมืองต่างชาติ เจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและนักการเมือง

4.1.1 ปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาในกรณีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติผ่านตัวกลาง

ลักษณะของการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นความผิดตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ถูกกำหนดไว้ในมาตรา 1 ว่า

“1. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่จำเป็นในการกำหนดความผิดทางอาญาตามกฎหมายภายในสำหรับบุคคลที่กระทำโดยเจตนา เสนอ สัญญา หรือให้ เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นที่ไม่เหมาะสมไม่ว่าทางตรงหรือผ่านสื่อกลางแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างชาติ สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐเองหรือบุคคลที่สาม เพื่อให้เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในหน้าที่เพื่อที่ตนจะได้รับหรือยังคงได้รับผลประโยชน์ทางธุรกิจ หรือผลประโยชน์ที่ไม่สมควรอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจระหว่างประเทศ”

ดังนั้น มาตรา 1 ของอนุสัญญาจึงครอบคลุมทั้งการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติโดยตรงและการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติผ่านตัวกลางด้วย อย่างไรก็ตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ก็มิได้ให้ความหมายไว้ว่าการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติผ่านตัวกลาง ซึ่งเป็นความผิดตามอนุสัญญามีลักษณะเป็นอย่างไร

ด้วยเหตุที่อนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้มีได้บังคับให้รัฐภาคีต้องนำบทบัญญัติในมาตรา 1 ของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐภาคี ส่งผลให้รัฐภาคีมากกว่าครึ่งหนึ่งมิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายภายใน ซึ่งอนุวัตรการตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ว่าการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศรวมถึงการให้สินบนผ่านตัวกลางด้วย¹ ดังเช่นบทบัญญัติของมาตรา 1 ปัญหานี้ส่งผลให้ปริมาณคดีเกี่ยวกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศผ่านตัวกลาง ซึ่งถูกพิจารณาโดยศาลของรัฐภาคีมีจำนวนน้อย

ด้วยเหตุที่อนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้มีได้กำหนดขอบเขตของการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศผ่านตัวกลางไว้ ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายภายในของรัฐภาคีมีความแตกต่างกันและไม่ครอบคลุมทุกรูปแบบ โดยการให้สินบนผ่านตัวกลางบางรูปแบบ บางรัฐ

¹OECD, Consultation Paper Review of the OECD Instruments on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions Ten Years after Adoption (France: OCED Publication, 2551). หน้า 7.

ภาคีไม่ถือว่าผิดกฎหมาย แต่ในขณะที่บางรัฐภาคีถือว่าผิดกฎหมาย โดยในปัจจุบันการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศแทบจะมีได้กระทำโดยผู้ได้รับผลประโยชน์จากการให้สินบนโดยตรง แต่มีตัวกลางเข้ามาดำเนินการติดต่อเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติและให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติ เช่น ตัวแทนพิธีศุลกากร ตัวแทนจำหน่าย ที่ปรึกษา หุ้นส่วนในกิจการร่วมทุน หรือทนายความ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เพื่อแก้ปัญหาที่ไออีซีดีได้ออกเอกสารรูปแบบของการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศผ่านตัวกลาง (Typologies on the role of intermediaries in international business transactions) เพื่อให้รัฐภาคีนำไปศึกษาเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ.2552 แต่เอกสารฉบับนี้ก็ยังมีสภาพบังคับต่อรัฐภาคีแต่อย่างใด

นอกจากนี้ ไออีซีดีได้พยายามแก้ปัญหาการบังคับใช้ออนุสัญญาในประเด็นนี้ โดยเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ.2552 กลุ่มประเทศไออีซีดีและประเทศอื่นอีก 8 ประเทศ ซึ่งได้เข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาไออีซีดีฉบับนี้ ได้ร่วมกันแถลงนโยบายในการปราบปรามการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ² โดยมีสาระสำคัญว่า

“ในปัจจุบัน การให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งและความยุติธรรมแก่เศรษฐกิจของโลก ดังนั้น นโยบายใหม่จะเพิ่มความเข้มแข็งแก่กรอบทางกฎหมายในการกำจัดการให้สินบนและการคอร์รัปชัน และยืนยันว่าประเทศสมาชิกของอนุสัญญาจะปฏิบัติมากกว่าการออกกฎหมายเพื่ออนุวัติการอนุสัญญา”

โดยมาตรการสนับสนุนที่เพิ่มขึ้นจากการแถลงนโยบายครั้งนี้ เรียกร้องให้รัฐภาคีของอนุสัญญาไออีซีดีเพื่อกำจัดการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ ค.ศ.1997 ใช้นโยบาย ดังต่อไปนี้

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบริษัทไม่สามารถหลีกเลี่ยงบทลงโทษตามกฎหมายโดยการให้ตัวแทนและตัวกลางในการให้สินบน
- ทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวก (Small Facilitation Payments) ซึ่งไม่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในบางประเทศ
- เพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการสอบสวน การยึดทรัพย์และการแยกผลประโยชน์ที่ได้จากการให้สินบนข้ามชาติ
- จัดหาช่องทางสำหรับการรายงานการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติแก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

²OECD, Bribery [ออนไลน์], 6 เมษายน 2553. แหล่งที่มา

http://www.oecd.org/document/35/0,3343,en_2649_34487_44232739_1_1_1_1,00.html

- ทำงานร่วมกับภาคเอกชนในการเพิ่มมาตรการควบคุมภายในบริษัท เพื่อป้องกันและตรวจหาการให้สินบน

ดังนั้น นโยบายการปราบปรามการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศของประเทศสมาชิกของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ในปัจจุบัน คือ การขจัดปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องมาจากการให้สินบนผ่านตัวกลางและการให้สินบนโดยอาศัยช่องว่างของอนุสัญญาจากข้อยกเว้นเรื่องการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวก

4.1.2 ปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาที่เกิดจากการให้สินบนแก่พรรคการเมืองต่างชาติ เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองต่างชาติและนักการเมือง

อนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงกรณีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่พรรคการเมืองต่างชาติหรือนักการเมืองต่างชาติ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวใช้อิทธิพลกับเจ้าหน้าที่รัฐอีกทอดหนึ่งและกรณีการให้สินบนเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองต่างชาติหรือนักการเมืองต่างชาติเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ทางธุรกิจโดยตรง³

หากพิจารณาตามคำนิยามของเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติที่ปรากฏอยู่ในมาตรา 1 ของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ ซึ่งกำหนดว่า

“a. เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติ หมายถึง บุคคลใดๆ ที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายตุลาการของรัฐต่างชาติ ไม่ว่าจะมาจากการแต่งตั้งหรือการเลือกตั้ง บุคคลใดๆ ที่มีหน้าที่ทำงานด้านมหาชนสำหรับรัฐต่างชาติ ประกอบด้วย หน่วยงานราชการหรือบริษัทสาธารณะ หรือ เจ้าหน้าที่หรือตัวแทนขององค์กรระหว่างประเทศ”

เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง นักการเมืองและพรรคการเมือง มิได้ทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายตุลาการของประเทศ นอกจากนี้ยังมีได้ทำหน้าที่ด้านมหาชน ดังนั้น เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง นักการเมืองและพรรคการเมือง จึงมิใช่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติตามความหมายของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ ดังนั้น หากนักลงทุนให้สินบนแก่บุคคลดังกล่าวจึงมิได้เป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1 อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง นักการเมืองและพรรคการเมืองอาจเข้ามามีบทบาทในการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ

³ OECD, *Consultation Paper Review of the OECD Instruments on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions Ten Years after Adoption* (France: OCED Publication, 2551). หน้า10

ตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ในฐานะตัวกลางโดยทำหน้าที่เสนอ ให้หรือสัญญาว่าจะให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติแทนตัวกลางก็ได้

อย่างไรก็ตาม เอกสารอธิบายความอนุสัญญาฉบับนี้ ข้อที่ 16 ได้อธิบายความหมายของเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติเพิ่มเติมว่า

“ในบางกรณี หน่วยงานของรัฐอาจอยู่ในรูปแบบอื่น (เช่น เจ้าหน้าที่พรรคการเมืองในประเทศที่มีพรรคการเมืองเดียว) ซึ่งในทางการอาจไม่ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ แต่หากหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวเป็นหน้าที่ด้านมหาชนแล้ว อาจถือได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ โดยต้องพิจารณาหลักกฎหมายภายในของบางประเทศนั้น”

ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองใช้อำนาจทางปกครองก็ถือได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันคณะทำงานโออีซีดีเกี่ยวกับการให้สินบนในธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งมีหน้าที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบตามอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ด้วย กำลังศึกษาเพื่อลดช่องว่างในประเด็นนี้⁴ โดยแยกเป็น 4 เรื่อง ดังนี้

- การให้สินบนแก่พรรคการเมืองต่างชาติ
- การเสนอผลประโยชน์หรือให้ แก่บุคคลซึ่งกำลังจะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติ
- บทบาทของบริษัทในเครือในการให้สินบนข้ามชาติ
- บทบาทของศูนย์กลางทางการเงินภายนอกประเทศในการให้สินบนข้ามชาติ

ดังนั้น ในอนาคตโออีซีดีอาจมีมาตรการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้สินบนแก่พรรคการเมือง นักการเมืองและเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ แต่ในปัจจุบันต้องถือว่าการให้สินบนแก่บุคคลเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามมาตรา 1 ของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้

4.2 ประเด็นปัญหาการบังคับใช้อนุสัญญาที่เกิดจากข้อยกเว้นของอนุสัญญาในเรื่องการจ่ายเงินจำนวนน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐ

ข้อยกเว้นในเรื่องการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติ (facilitation payment) หมายถึง การจ่ายเงินจำนวนจำกัดแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติเพื่อให้กระทำหน้าที่ ซึ่งมีลักษณะเป็นงานประจำ เช่น งานเอกสาร การออกไปอนุญาต เป็นต้น โดย

⁴ OECD, Bribery [ออนไลน์], 6 เมษายน 2553. แหล่งที่มา

<http://www.oecd.org/dataoecd/3/6/1918235.pdf>

ข้อยกเว้นนี้มีได้เป็นข้อยกเว้นที่กำหนดอยู่ในอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้โดยตรงแต่กำหนดอยู่ในเอกสารอธิบายความอนุสัญญา ข้อ 9 ว่า

“การจ่ายเงินจำนวนน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติไม่ถือว่าเป็นการจ่ายเงินเพื่อให้ได้รับหรือยังคงได้รับผลประโยชน์ทางธุรกิจหรือผลประโยชน์ที่ไม่สมควรประการอื่น ตามความหมายของมาตรา 1 และไม่เป็นความผิด การจ่ายเงินประเภทนี้ต้องกระทำเพื่อโน้มน้าวให้เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการในหน้าที่ เช่น การออกใบอนุญาต หรือการอนุญาต เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การจ่ายเงินประเภทนี้โดยทั่วไปมักจะผิดกฎหมายภายในซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐมีสัญชาติ”

โดยรัฐภาคีบางรัฐกำหนดข้อยกเว้นนี้ไว้ในกฎหมายภายในซึ่งกำหนดความผิดอาญาเกี่ยวกับการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศของตน ซึ่งจะจำกัดจำนวนไว้ เช่น ออสเตรเลีย แคนาดา เกาหลีใต้และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีประเทศสวีเดนและแลนด์ที่กำหนดข้อยกเว้นนี้ไว้ในประมวลกฎหมายอาญาว่า “ผลประโยชน์ที่ได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานรัฐและผลประโยชน์จำนวนน้อยซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับของสังคมไม่ถือว่าเป็นผลประโยชน์ที่ไม่สมควร อย่างไรก็ตาม ประเทศสหราชอาณาจักรและประเทศเยอรมันก็ถือว่าการจ่ายเงินจำนวนน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกนี้เป็นการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศด้วย

นางอเล็กซานด้า (Alexandra Wrage) ประธานของมูลนิธิ TRACE (องค์กรเอกชนที่ให้คำปรึกษาด้านการป้องกันการให้สินบนแก่บริษัท) ให้ความเห็นว่า การจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติไม่แตกต่างจากการให้สินบนเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ เพราะเป็นการละเมิดความเชื่อใจของสาธารณะและทำให้ธรรมาภิบาลของบริษัทเสื่อมลง⁵

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันโออีซีดีเริ่มตระหนักว่าเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกนี้ ก็มีลักษณะเป็นการให้สินบนรูปแบบหนึ่ง แม้ว่าจะเป็นการจ่ายเงินเพื่อให้เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการในหน้าที่โดยผู้จ่ายหวังที่จะได้รับความสะดวกมากขึ้นเท่านั้น ก็สามารถก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจได้ เช่น การจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่รัฐออกใบอนุญาตให้เร็วขึ้นกว่าปกติ โดยผู้จ่ายมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมาย เป็นต้น นอกจากนี้ในบางกรณีนักลงทุนยังใช้ข้อยกเว้นนี้ในการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ที่ไม่สมควรด้วย โดยโออีซีดีและประเทศซึ่งมิได้เป็นสมาชิกโออีซีดี แต่เข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาโออีซีดีฉบับนี้ได้ร่วมกับประกาศนโยบาย เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ.2552 โดยนโยบายข้อหนึ่งกำหนดว่า

⁵ Trance International, Bribery [ออนไลน์], 6 เมษายน 2553. แหล่งที่มา

“โดยตระหนักถึงผลกระทบในทางลบต่อการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐ ความยั่งยืนในการพัฒนาเศรษฐกิจและหลักกฎหมาย รัฐภาคีควร

1. ทบทวนนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อประสิทธิภาพในการกำจัดการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐต่างชาติในธุรกิจระหว่างประเทศ
2. สนับสนุนให้บริษัท ห้ามหรือไม่สนับสนุนการจ่ายเงินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่รัฐ โดยตระหนักว่าการจ่ายประเภทนี้โดยทั่วไปเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของประเทศที่การจ่ายเงินเกิดขึ้นและต้องได้รับการบันทึกบัญชีของบริษัท”

แม้ว่าการแถลงนโยบายนี้จะมีได้เป็นการแก้ไขอนุสัญญาไออีซีดีฉบับนี้เพื่อกำหนดหลักการห้ามจ่ายเงินประเภทนี้และมีได้แก่เอกสารอธิบายความของอนุสัญญาไออีซีดีฉบับนี้ ซึ่งจะเป็นการผูกพันรัฐภาคีให้ห้ามอย่างเด็ดขาดมิให้มีการจ่ายเงินประเภทนี้ แต่ก็นับได้ว่านโยบายของไออีซีดีนั้น ไม่สนับสนุนให้มีการจ่ายเงินประเภทนี้อีกต่อไป